

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722202247
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5722202247.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka, členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: C. E., nar. XX. XX. XXXX, toho času umiestnená v K. krízovom centre L., G. deťom v kríze, X. XX, X., zastúpená kolíznym opatrovníkom Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, Námestie A. Bernoláka 381/4, Námestovo, IČO: 30 794 536, dieťa rodičov, matka: I. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. C. XXX/XX, X., prechodne bytom D. XXXX/X, C., zastúpená JUDr. P. T., advokátom so sídlom J. XX, P. a otec: T. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XX/XX, X., zastúpený JUD. Ing. M. O., advokátom so sídlom E. XXX/X, C., o návrhu T. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. C. XXX/XX, X., o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, na odvolanie T. G. a matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 12P/30/2022-93 zo dňa 14. 11. 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo zamietol návrh, ktorým sa T. G. (stará matka maloletej C.) domáhala zverenia dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Svoje rozhodnutie súd zdôvodnil s poukazom na ust. § 44 a § 45 Zákona o rodine, keď konštatoval, že neboli splnené podmienky, aby dieťa bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky, nakoľko to nie je v záujme maloletého dieťaťa. Uviedol, že manželstvo rodičov maloletej bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo dňa 04. 11. 2019 sp. zn. 7P/23/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 7CoP/16/2020-124 zo dňa 13. 05. 2020. Na základe tohto rozsudku bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletej. V roku 2021 sa matka presťahovala s maloletou do C., kedy opakovane dochádzalo k problémom pri uskutočňovaní súdom upraveného styku otca s maloletou. Rodičia navzájom na seba podávali opakovane trestné oznámenia z dôvodu podozrenia na sexuálne zneužívanie maloletej otcom, resp. zo strany otca na fyzické týranie maloletej zo strany matky. Uznesením Okresného súdu Martin č.k. 9PPom/1/2022-26 zo dňa 25. 05. 2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 9CoPom/1/2022-59 zo dňa 06. 07. 2022 bola maloletá C. dočasne zverená do starostlivosti K. L.. Maloletá tak bola vyňatá z dovtedajšieho rodinného prostredia, pričom pracovníci centra konštatovali, že dieťa dlhodobo prežíva psychickú ujmu vyplývajúcu z pretrvávajúceho rodičovského konfliktu. Rodičia aktuálne nedokážu reflektovať na potreby dieťaťa, prostredie rodiny a správanie rodičov je pre maloletú C. nepredvídateľné, chaotické, primárne ovplyvňované konfliktmi rodičov a prebiehajúcimi konaniami na polícii. Maloletá vyjadrila obavy zo správania sa a reakcií matky a starej matky, ktorá voči dieťaťu vystupuje direktívne. Miera ohrozenia v rodinnom prostredí bola vyhodnotená pracovníkmi centra ako

vysoká. Uznesením Okresného súdu Námestovo č.k. 12P/29/2022-192 zo dňa 14. 11. 2022 bolo maloletej uložené výchovné opatrenie formou pobytu v zariadení K. krízového centra L. na zabezpečenie odbornej pomoci maloletej najdlhšie na dobu 6 mesiacov od vykonateľnosti uznesenia. Súd zároveň uložil rodičom maloletého dieťaťa povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu na referáte poradensko-psychologického poradenstva na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny C. v rozsahu 20 hodín. Po zistení všetkých týchto skutočností súd konštatoval, že by nebolo vhodné pre zdravý vývoj maloletého dieťaťa i umiestnenie do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky, nakoľko v súčasnej dobe takéto riešenie nie je v záujme maloletého dieťaťa. Maloletá, ktorá je v súčasnej dobe umiestnená v profi rodine, napreduje nielen po fyzickej, ale aj emocionálnej stránke. Nachádza sa v stabilnom prostredí, ktoré je pre ňu vhodnejšie, ako to, v ktorom by sa ocitla v prípade, že by bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky - starej matky, keďže by bol preferovaný jej kontakt s matkou a dochádzalo by opätovne ku konfliktu medzi navrhovateľkou, matkou maloletého dieťaťa a jej otcom. Okrem toho by matka maloletej mala neobmedzený prístup k dieťaťu, keď je predpoklad, že by sa v prípade zverenia maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky presťahovala k nej, kde sa aj predtým pravidelne zdržiavala. Je predpoklad, že by v tomto prípade maloletá opätovne bola vystavená psychickému tlaku zo strany konfliktu rodičov, resp. aj starej matky a otca maloletej.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v zákonom stanovenej lehote, podala odvolanie navrhovateľka - stará matka maloletého dieťaťa, ako aj matka maloletej.

Navrhovateľka dôvodila s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolateľka poukazovala tiež na to, že súd nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Nestotožnila sa so závermi súdu prvej inštancie a žiadala, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Námestovo zmenil tak, že návrhu na zverenie dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti vyhovie alebo aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci. Poukazovala na ust. § 45 Zákona o rodine, v zmysle ktorého súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Uviedla, že záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní o všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Zohľadňuje sa úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa, ako aj bezpečnosť a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava. Podľa odvolateľky táto spĺňa všetky zákonom stanovené podmienky na zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti s tým, že maloletá C. pri jej návšteve v K. krízovom centre L. sa vyjadřila, že tak, ako v matkinej starostlivosti, sa cíti dobre aj v jej starostlivosti. S maloletou má vytvorené vzájomné citové väzby, pričom vnučka sa pri pobyte v K. krízovom centre L. dopytuje na ňu a hovorí, že jej veľmi chýba a túži s ňou byť častejšie. Podľa názoru odvolateľky neexistujú žiadne prekážky, pre ktoré by dieťa nemohlo byť zverené do jej náhradnej osobnej starostlivosti.

Matka maloletého dieťaťa prostredníctvom zástupcu v odvolaní tiež poukazovala na ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Podľa nej súd nesprávne rozhodol, keď zamietol návrh na zverenie maloletej C. do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky. Záujmom navrhovateľky je zabezpečiť dieťaťu čo možno najbližšie prostredie podobné jeho rodinnému, pričom stará matka je pre maloletú osobou známou, majú vybudovaný pozitívny citový vzťah, pričom pri výbere konkrétnej osoby, ktorej má byť dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, sa uprednostňuje príbuzenský vzťah. Podľa odvolateľky tak nie je prekážka, aby dieťa bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky, dieťa je na rodinu a príbuzných zvyknuté, naviazané a stará matka disponuje vhodnými podmienkami pre zabezpečenie riadnej starostlivosti o dieťa, spĺňa morálne, osobnostné, aj zdravotné podmienky, ktoré vyžaduje zákon pre zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti. Žiadala tiež, aby odvolací súd rozsudok zmenil a návrhu vyhovel, resp. rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril opatrovník maloletého dieťaťa, ktorý uviedol, že zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky by nebolo v najlepšom záujme maloletej, nakoľko stará matka nedokáže byť nestranná pri zabezpečovaní kontaktu maloletej C. s otcom, keď vzájomné vzťahy medzi rodinami matky dieťaťa a otca sú výrazne narušené a v konflikte by preferovala svoju dcéru, čím by opäť bol vytváraný nepriaznivý psychický nátlak na maloletú vytváraním negatívneho obrazu osoby otca u dieťaťa.

4. K podaným odvolaniam sa prostredníctvom zástupcu vyjadril otec maloletého dieťaťa. Uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu a považuje ho za zákonné a správne. Poukázal na veľkú mieru averzie voči otcovi zo strany navrhovateľky a má za to, že samotné správanie navrhovateľky preukazuje to, že nevie byť nestranná a za celú súčasnú situáciu viní iba otca, pričom matku maloletej

považuje za obeť. Jej nestrannosť je spochybňovaná aj jej príbuzenským vzťahom k matke maloletej, a tým, že pravidelne vo všetkých trestných konaniach a priestupkových veciach iniciovaných matkou svedčí vždy v prospech matky maloletej a uvádza na otca nepravdy (ku dnešnému dňu sú podľa vedomostí otca všetky podania zamietnuté). To, že má stará matka voči otcovi averziu, vyplýva aj z toho, že ho nepovažuje za „otca“ maloletej, podryva jeho autoritu a núti maloletú oslovovať ho T.. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti otec maloletej má za to, že zverenie dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky je v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Žiadal, aby odvolací súd odvolanie zamietol a rozsudok ako vecne správny potvrdil.

5. V ďalších vyjadreniach sa odvolateľky pridržali svojich predchádzajúcich vyjadrení, pričom navrhovateľka podotkla, že jej dcéra I. sa o maloletú C. vždy vzorne starala, nikdy jej nebránila v styku s vlastným otcom. Vnučka nechcela chodiť k otcovi z dôvodu, že ju bije, pričom modriny videla na vlastné oči, a to aj teraz, keď je vnučka v centre L. v X.. Vnučka pri návšteve alebo telefonáte vždy povie, že chce ísť ku svojej maminke domov. Stará matka sa snažila, aby, kým sa situácia nevyrieši, vnučka bývala u nej, ale zo strany sociálnej pracovníčky jej bolo povedané, že zariadenie s tým nesúhlasí.

6. Otec maloletého dieťaťa vo svojom vyjadrení tiež poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Z preskúmaného rozhodnutia, ako aj spisového materiálu odvolací súd zistil, že predmetom konania bolo rozhodovanie o náhradnej osobnej starostlivosti. Pri rozhodovaní o odvolaní mal súd druhej inštancie posúdiť, či prvoinštančný súd riadnym spôsobom vyhodnotil dôkazy a dôvody, na základe ktorých následne prijal rozhodnutie vo veci. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania maloleté dieťa bolo zverené na základe rozhodnutia súdu do K. krízového centra L. v X., pričom maloletej takouto formou bolo uložené výchovné opatrenie. Z doterajšieho dokazovania vyplynulo, že po rozvoze manželstva rodičov maloletej dieťa vyrastalo v nevhodných podmienkach, keď medzi rodičmi, ale aj starou matkou - navrhovateľkou dochádzalo ku konfliktom, čo malo za následok opakované trestné oznámenia a preverovanie vecí políciou, keď otec maloletej má byť podozrivý zo sexuálneho zneužívania dcéry a matka z fyzického týrania. Na návrh opatrovníka maloletej rozhodol súd o jej umiestnení do K. krízového centra L., pričom podľa správ je dieťa v profi rodine pokojnejšie, pobyt mu prospieva fyzicky aj sa zlepšila psychika dieťaťa. Prostredie u starej matky, ktorá žiadala, aby jej vnučka bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti, pokiaľ sa nevyriešia problémy medzi rodičmi, by nebolo vhodné najmä z toho dôvodu, že v konfliktach stará matka podporuje svoju dcéru - matku maloletej a aj z jej strany dochádzalo ku konfliktu s otcom dieťaťa. Za takejto situácie by nebolo vhodné, aby dieťa bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky.

9. Na základe takto zistených skutočností je možné konštatovať, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil.

10. Pokiaľ teda v odvolaní navrhovateľka - stará matka a matka maloletého dieťaťa uviedli, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam alebo vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, s týmto sa odvolací súd nestotožnil. Vo svojom odvolaní stará matka, ako aj matka maloletého dieťaťa uviedli, že stará matka spĺňa všetky predpoklady, aby jej vnučka bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti. Tieto zákonné podmienky neboli zo strany prvoinštančného, ani odvolacieho súdu spochybnené. Je zrejmé, že stará matka by bola schopná sa postarať o vnučku a zabezpečiť pre ňu bývanie a základnú starostlivosť. Problém však v tomto prípade nebol v podmienkach, ktoré by stará matka vytvorila a poskytla vnučke, ale v tom, že by spoločne s matkou maloletého dieťaťa opätovne bola zdrojom konfliktov vo vzťahu k otcovi maloletého dieťaťa, ktoré aj predtým viedli k tomu, že maloletá bola umiestnená rozhodnutím súdu do detského zariadenia L.. V prostredí, v ktorom momentálne

dieťa sa nachádza, je umožnený kontakt oboch rodičov, ako aj starej matky. Dieťa podľa správ opatrovníka a sociálnych pracovníkov, je momentálne v stabilnejšom prostredí, spokojné, prospieva fyzicky, aj psychicky. Pokiaľ sa nevyriešia problémy ohľadom podozrení správania sa rodičov k dieťaťu (zneužívanie maloletej otcom, fyzické týranie matkou), nie je vhodné, aby uvedené prostredie bolo menené a naopak v záujme maloletého dieťaťa je, aby od týchto konfliktov bolo čo najviac uchránené.

11. Vzhľadom na tieto skutočnosti mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie správne vo veci rozhodol a s jeho rozhodnutím sa v celom rozsahu stotožňuje.

12. Nakoľko vo svojom odvolaní navrhovateľka, ani matka maloletého dieťaťa neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré by neboli prejednané súdom prvej inštancie, resp. ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP a konštatoval, že žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).